

“Forts i pacients: serens”

Si — pel fet de tenir la mirada fita en Déu — saps mantenir-te serè davant les preocupacions, si aprens a oblidar les petiteses, les rancúnies i les enveges, t'estalviaràs la pèrdua de moltes energies, que et fan falta per treballar amb eficàcia, en servei dels homes. (Solc, 856)

28 de febrer

Qui sap ésser fort, no es mou per la pressa de cobrar el fruit de les seves virtuts; és pacient. La fortalesa ens

mena a assaborir aquesta virtut humana i divina de la paciència. *Amb la vostra paciència salvareu les vostres ànimes (Lc XXI, 19). La possessió de l'ànima cau en la paciència la qual, efectivament, és l'arrel i la guarda de totes les virtuts. Nosaltres posseïm l'ànima amb la paciència perquè, mentre aprenem a dominar-nos a nosaltres mateixos, comencem a posseir allò que som. I és aquesta paciència la que ens empeny a ésser comprensius amb els altres, persuadits que les ànimes, com el bon vi, milloren amb el temps.*

Forts i pacients: serens. Però no amb la serenitat de qui compra la tranquil·litat pròpia a costa de desinteressar-se dels germans o de la gran tasca, que pertoca a tothom, de difondre el bé per tot el món sense mesura. Serens, perquè sempre hi ha perdó, perquè tot té el seu remei, fora la mort i, per als fills de Déu, la mort és vida. Serens, ni que només

fos per a poder actuar amb
intel·ligència: qui conserva la calma,
està en condicions de pensar,
d'estudiar els pros i els contres,
d'examinar assenyadament els
resultats de les accions previstes. I en
acabat, assossegadament, intervé
amb decisió. (Amics de Déu, nn.
78-79)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/dailytext/forts-i-
pacients-serens/](https://opusdei.org/ca-es/dailytext/forts-i-pacients-serens/) (28/02/2026)